

सागैष मच्छन्नापि नैवोदेता नास्तमेतेति चक्षुर्गोचरता-
पक्षेदेत्यस्य चाभावात् । तथाऽमरावत्याः सका-
शाद्विगुणकालं सांयमिनीं पुरो वसत्यतस्तन्निवासिनः
प्राणिनः प्रति दक्षिणतः इवोदेत्युत्तरतोऽस्तमेतीत्युच्यते-
ऽकाद्विगुणामेव तथोत्तरास्तपि पुरोषु योजना । सर्वे-
प्राञ्च मेरुवृत्तरो भवति । यदाऽमरावत्यां मध्याह्नगतः
सविता तदा सांयमिन्यासद्यन् दृश्यते तत्र मध्याह्नगोचरो
वारुण्यासद्यन् दृश्यते । तथोत्तरायां प्रदक्षिणादृष्टेस्तुल्य-
त्वात् । इवावृत्तवासिनां सर्वतः पर्वतप्राकारनिवारिता-
दित्यरशीनां सवितोर्ह इवोदेताऽर्वागस्तमेता दृश्यते
पर्वतोर्हच्छिद्रप्रवेशात्प्रविष्टप्रकाशस्य । तथर्गाद्यन्तोपजो-
विनामस्ततानाञ्च द्विगुणोत्तरोत्तरयोर्वस्त्वमनुमीयते भोग-
कालद्वैगुण्यलिङ्गेन" का० उ० भाष्यम् ।

उदयन पु० उदु+इ-ल्यु । १ अग्रस्ये सुनौ, कुसुमाञ्जलिप्रभ-
तिपत्रकारके २ उदयनाचार्ये च । "व्यातेने किरणावली-
सुदयनः" इत्यकिरणावली । अयञ्च आत्मतत्त्वविवेकादिना-
ज्ञापन्यकर्ता । २ उवभराजे "उदयनमिवानन्दितवत्कु-
लम्" काद० ४ वत्सराजे च । वत्सराजचरितञ्च दृष्टकथायां
विस्तरेण वर्णितम् । "प्राप्तावलीसुदयनकथाकोविदपाम-
द्वजान्" मेघ० उद+इ-भावे ल्युट् । ५ उदये न०
"पूर्वतः सागरस्येव चन्द्रस्योदयनं प्रति" भा० भी० ५८ अ०
"एषा युक्ते परावतः सूर्योऽस्योदयनादधि" अ० १, ४८, ५,
"सुप्रवीणाञ्चोदयनमादित्यस्य" शत० ब्रा० १२, ८, १६ । ईस-
माप्तौ च "सैषा त्रिष्टुप्रायणा त्रिष्टुदयना" ता० ब्र० २,
१५, २ त्रिष्टु च्छन्नवक्त्रम् उदयने समाप्तौ यस्याः" भा० ।

उदयनीया स्त्री उदयने समाप्तौ विहिता तन्निमित्तत्वेन तत्त्व-
स्वत्विनी वा क् । समाप्तिनिमित्ते १ इतिभेदे "गार्हपत्य
उदनीयामाचरति" आश्व० श्रौ० ६, ४, १, १, नेदमादिषु मा-
र्जनमर्वागुदयनीयायाः" ४, २, ६, १ चरमेकणवर्हिर्नि-
हृधात्युदयनीयायै" कात्या० ७, ५, १६ । अवभृथादुद्यान
निमित्ते २ अतिरात्रे पु० "हस्तावेवोदयनीयोऽतिरात्रः"
शत० ब्रा० १२, १, २, अवभृथादुदेत्योदयनीयेन चरित्वातुङ-
व्यस्य पशुपुरोडाशमनु दैविकानां हवींषि निर्वपति" ६,
५, १, २४ । "प्रायणीये एवातिरात्रे युञ्जन्त्युदयनीये विष्ट-
क्षन्ति" । "अथो यथा प्रायणीयेऽतिरात्रे समिधेनीरु-
नूच्य ब्रूयादुदनीयएवातोऽनुवक्ताऽकीति" ६, ४, ४, १५, १६
उदयवेला स्त्री सूर्यस्य तत्किरणस्य वा उदयस्य वेला समयः ।

१ सूर्योदयकाले २ अरुणोदयकाले च "माघेमाससिते पक्षे

रटन्याख्यचतुर्दशी । तस्यामुदयवेलायां स्नात्वा नावेक्षते
यमम्" म० त० यमः । "उदयवेलायाम् अरुणोदयवेला-
यामिति" म० त० रघु० । शा० ति० उक्ते भूतानामुदय-
समये च भूतोदयशब्दे विवृतिः ।

उदयान्तर न० उदयस्योदयज्ञानार्थम् अन्तरं यत् । सि० शि०
उक्ते यहाणामुदयज्ञानार्थं संस्कारभेदे उदयशब्दे विवृतिः ।

उदयास्तसूत्र न० "क्ष्वाजे द्युरातसममण्डलमध्यभागजी-
वायका भवति पूर्वपराशयोः सा । अग्राग्रयोः प्रगुण-
मत्र निबद्धत्वं यत्तद्वदन्ति गणका उदयास्तसूत्रम्"
सि० शि० उक्ते त्रितिसाहोरात्रदृष्टसम्प्रातयोर्विज्ञे सूत्रे

उदर न० उदु+अ-अप् । १ जठरे नाभिस्तनयोर्मध्यभागे ।

"दय स्थानानि दण्डस्येत्युपक्रम्य "उपस्यमुदरं जिह्वा हस्तौ
पादौ च पञ्चमौ । चक्षुर्नासा च कर्णौ च धनं देह
स्तथैवच" मनुः । "मस्तकोदरपृष्ठनाभिललाटनासाचिवक्त्र-
वस्त्रिपीवाक्येता एकैकाः" शरीरविभागे सुश्रुतः ।

"उदरञ्च गुदौ कोष्ठौ विस्तारोऽयमुदराकृतः" या० सूत्र० ।

"उदरेऽक्षपक्तिः" शत० ब्रा० ८, ६, २१, २ । "उदरं

पारिमाति सृष्टिना" "सदसत्संशयगोचरोदरी" नैष०

आधारे अप् । २ युञ्जे । ३ मध्यभागमात्रे च "तान्त्रो-

दरेषु तरुपल्लवेषु" रघुः "लतादिविहितोदरे" अम०

"कुसुममिव पिनङ्गपाण्डुपलोदरेण" शकु० उदु+इ-अप्

पृथो० दलोपच, उदरस्यत्वाद्वास्योदरशब्दवाच्यता

"तात्स्थप्राक्तद्वर्म्मताभ्याञ्च तत्समीपतयाऽपि च । तत्-

साहचर्यात् शब्दानां वृत्तिरुक्ता चतुर्विधा" भा० प्र० उक्तेः ।

४ उदररोगे । उदररोगनिदानादि सुश्रुते उक्तं यथा

"अथात उदराणां निदानं व्याख्यास्यामः । धन्वन्तरिर्ध-

र्भभूतां वरिष्ठो राजर्षिरिन्द्रप्रतिभो भूव । ब्रह्मर्षिपुत्रं

विनयोपपन्नं शिष्यं शुभं सुश्रुतमन्वयात् । पृथक् समस्तै-

रपि चेह दोषैः श्लोहोदरं बद्धगुदं तथैव । आगन्तुकं

सप्तममष्टमञ्च दक्षोदरं चेति वदन्ति तानि । सुदुर्लभाग्नेर-

हिताशनस्य संशुष्कपूत्यन्ननिषेवणाद्वा । स्नेहादिमि-

थ्याचरणाञ्च जन्तोर्हृदि गताः कोष्ठमभिप्रपन्नाः । गुल्-

माकृत्यव्यञ्जितलक्षणानि कुर्वन्ति घोराण्युदराणि दोषाः ।

कोष्ठादुपस्नेहवदन्नसारो निःसृत्य दुष्टोऽनिलवेगनुन्नः ।

त्वचः समुन्नस्य शनैः समन्ताद्बिब्रजमानो जठरं करोति ।

तत्पूर्व रूपं बलवर्णकाङ्क्षावलीयिनामो जठरे हि राज्यः ।

जीर्णापरिज्ञानविदाहवत्यो वस्तौ रुजः पादगन्तश्च शोफः ।

सङ्कृष्टा पात्रोदरपृष्ठनाभोर्यद्भजते रुष्णसिरायनञ्जम् ।